

Sygn. akt I C 156/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 października 2015 r.

Sąd Rejonowy w Lęborku I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Tomasz Laskowski
Protokolant:	sekr. sądowy Natalia Rabczenko

po rozpoznaniu w dniu 14 października 2015 r. w Lęborku

sprawy z powództwa R. P.

przeciwko (...) SA z siedzibą w S.

o zapłatę

- zasądza od pozwanego (...) SA z siedzibą w S. na rzecz powoda R. P. kwotę 26.078,75 (dwadzieścia sześć tysięcy siedemdziesiąt osiem 75/100) złotych wraz z odsetkami w wysokości ustawowej (aktualnie 8 %) naliczanymi od dnia 16.10.2014 roku do dnia zapłaty;
- oddala powództwo w pozostałym zakresie;
- zasądza od pozwanego (...) SA z siedzibą w S. na rzecz powoda R. P. kwotę 3.708,70 (trzy tysiące siedemset osiem 70/100) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu;
- nakazuje ściągnąć od pozwanego (...) SA z siedzibą w S. na rzecz Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Lęborku kwotę 711,58 (siedemset jedenaście 58/100) złotych tytułem wydatków w sprawie;
- nie obciąża powoda R. P. wydatkami w sprawie.

Sygn. akt I C 156/15

UZASADNIENIE

Powód R. P. (reprez. przez profesjonalnego pełnomocnika) złożył w tut. Sądzie pozew przeciwko (...) SA z siedzibą w S. - domagając się zapłaty kwoty 29.106,60 złotych (wraz z odsetkami ustawowymi od dn. 16.10.2014 roku do dnia zapłaty) w związku ze szkodą w samochodzie marki A. (...) o nr rej. (...) oraz zasądzenia kosztów procesu. W uzasadnieniu podano, że do powstania wskazanej szkody doszło w wyniku kolizji z dnia 08.05.2014 roku, zaś sprawca tejże objęty był ochroną ubezpieczeniową typu OC w ramach umowy zawartej z ww. ubezpieczycielem. Dodano, że dotychczas wypłacono jedynie zaniżone świadczenie w wysokości 22.770,44 złotych.

Pozwany (...) SA z siedzibą w S. (reprez. przez profesjonalnego pełnomocnika; dalej także jako: (...)) żądał oddalenia powództwa oraz zasądzenia należnych kosztów procesu. Potwierdzono przy tym fakt zajścia, przebieg oraz materialne skutki kolizji opisanej w pozwie, a nadto nie kwestionowano podstaw odpowiedzialności ubezpieczyciela.

Podważano jednocześnie wartość napraw podaną w pozwie oraz pobocznie wskazywano, że doszło tu w istocie do powstania szkody całkowitej /vide: k. 52-54/.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 08.05.2014 roku w L. doszło do kolizji drogowej z udziałem należącego do R. P. samochodu marki A. (...) o nr rej. (...) (kierujący: T. G.) oraz samochodu marki V. (...) o nr rej. (...) należącego do kierującego nim S. N.. Przy tym to S. N. nie zachował należytej ostrożności i w konsekwencji doprowadził do zderzenia pojazdów.

/ **bezsporne, dodatkowo dowód:** zał. akta szkodowe – k. 1-95/

W chwili ww. kolizji S. N. objęty był ochroną ubezpieczeniową typu OC - w ramach umowy zawartej z (...) SA.

/ **bezsporne, dodatkowo dowód:** zał. akta szkodowe – k. 1-95/

Wskutek opisanej powyżej kolizji doszło do rozległego uszkodzenia samochodu marki A. (...) (w tym: lewych i prawych drzwi bocznych, lewego wzmocnienia bocznego z podłużnicą, lewego słupka przedniego, przewodu i zaworu klimatyzacji pokrywy przedniej nadwozia, przedniego lewego błotnika, przedniego pasa, przedniego zderzaka, prawego i lewego reflektora oraz przednich lamp kierunkowskazu, przeciwmgielnych świateł przednich, kraty wlotu powietrza, wahaczy i drążków reakcyjnych zawieszenia, lewej i prawej tarczy koła przedniego oraz prawego i lewego przedniego koła).

/ **bezsporne, dodatkowo dowód:** opinia biegłego sądowego k. 103-125 wraz z opinią uzupełniającą k. 183-202, dokumentacja na k. 60-77, a także dokumentacja w zał. aktach szkody na k. 1-95/

Wartość ww. samochodu przed kolizją wynosiła 69.200,00 złotych, zaś rzeczywisty koszt naprawy tego pojazdu (przywrócenie do stanu sprzed kolizji wg wartości netto, tj. bez uwzględnienia podatku VAT) wynosi 48.849,19 złotych.

/ **dowód:** opinia biegłego sądowego k. 103-125 wraz z opinią uzupełniającą k. 183-202/

Postępowanie likwidacyjne dot. opisanego wcześniej zdarzenia drogowego z dn. 08.05.2014 roku prowadzone było przez (...) SA z siedzibą w W.. W toku tego postępowania - po przeprowadzeniu oględzin uszkodzonego pojazdu i wykonaniu kalkulacji naprawy oraz wyceny – właściwy Ubezpieczyciel przyznał R. P. odszkodowanie w wysokości 22.770,44 złotych (netto/nie wliczając VAT, ponieważ pojazd był zarejestrowany jako środek trwały przedsiębiorstwa – tu sposób rozliczenia bezsporny). R. P. odwołał się od decyzji odszkodowawczej - wzywając do zapłaty świadczenia uzupełniającego (29.106,60 zł wraz z odsetkami). Ubezpieczyciel odmówił jednak przyznania dodatkowej sumy.

/ **bezsporne, dodatkowo dowód:** decyzja o przyznaniu odszkodowania k. 2, odwołanie od decyzji wraz z prywatną kalkulacją naprawy na k. 22-42, pismo z k. 43-44, dokumentacja na k. 60-77, a także dokumentacja w zał. aktach szkodowych na k. 1-95/

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w przeważającej części.

W tym miejscu należy wskazać, iż stan faktyczny ustalony w przedmiotowej sprawie pozostawał w istotnej części bezsporny. Jak wynikało bowiem z treści odpowiedzi na pozew, Pozwany uznał swą odpowiedzialność co do zasady (potwierdził objęcie ochroną ubezpieczeniową sprawcy zdarzenia z dn. 08.05.2014r.), a nadto nie kwestionował ani przebiegu kolizji opisanej w pozwie ani skutków tejże dla uczestniczącego w niej pojazdu Powoda (tj. rozmiarów uszkodzeń – opis: vide supra). Nie kwestionowano również wysokości wypłaconego dotychczas odszkodowania (22.770,44 zł).

Spór dotyczył natomiast samej wysokości (a także zasadności poniesienia wobec ew. szkody całkowitej) kosztów przywrócenia pojazdu Powoda do stanu sprzed kolizji (a tym samym wysokości szkody, gdzie Powód argumentował, że

przyznane odszkodowanie nie rekompensuje jej w pełni, zaś Ubezpieczyciel twierdził, iż jego wycena kosztów naprawy została przeprowadzona przy użyciu specjalistycznego i powszechnie wykorzystywanego programu kalkulacyjnego i uwzględniała indywidualne cechy pojazdu).

Powód roszczenie swoje wywodził zasadniczo z regulacji art. 436 § 2 kc, przy zastosowaniu art. 822 § 4 kc (gdzie drugi z powołanych przepisów stanowi, że uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń - actio directa). Wskazany przepis art. 436 § 2 kc ustanawia regułę, że w razie zderzenia się mechanicznych środków komunikacji poruszanych za pomocą sił przyrody wymienione osoby mogą wzajemnie żądać naprawienia poniesionych szkód tylko na zasadach ogólnych (tu vide także: art. 415 kc w zw. z art. 361 kc, zgodnie z którym zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z którego szkoda wynikła. W powyższych granicach, w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzone. Naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu). Samej zasady odpowiedzialności nie kwestionował przy tym Pozwany /tu vide: k. 53/. Zgodnie zaś z treścią art. 363 § 1 kc naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej (jak wynikało z bezspornych okoliczności dot. likwidacji szkody Powód podjął decyzję, iż naprawienie tejże nastąpi poprzez świadczenie pieniężne oparte o kosztorysowe rozliczenie kosztów naprawy).

Dla oceny zasadności żądania pozwu koniecznym więc było określenie rzeczywistych i uzasadnionych kosztów naprawy pojazdu Powoda (ew. ustalenie zaistnienia tzw. szkody całkowitej), a w konsekwencji ustalenie rzeczywistej wysokości szkody /tu vide: Uchwała SN z dnia 15 listopada 2001r. w sprawie III CZP 68/01, Wyrok SN z dnia 16 maja 2002r. w sprawie V CKN 1273/00, Wyrok SN z dnia 20 października 1972r. w sprawie II CR 425/72 oraz Uchwała SN z dnia 13 czerwca 2003r. w sprawie III CZP 32/03).

W celu ustalenia wymienionych wyżej parametrów i wartości Sąd dopuścił (zawnioskowany przez Strony) dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu wyceny szkód komunikacyjnych dot. pojazdów mechanicznych. Biegły ten ustalił w swojej opinii (...) vide: k. 103-125/, a następnie – po częściowo uzasadnionych uwagach Stron /tu vide: k.: 147-150 oraz 178/ - w pełnej, wszechstronnej, wyczerpującej, merytorycznej, a przez to wiarygodnej opinii (...) vide: niekwestionowana przez Strony opinia uzupełniająca na k. 183-202, gdzie zarówno metodologia przeprowadzonych badań szacunkowych, jak i ich wynik zostały precyzyjnie i w pełni umotywowane oraz wyjaśnione/ zarówno faktyczny i ostateczny zakres uszkodzeń samochodu Powoda powstały w wyniku kolizji z dnia 08.05.2014 roku /bezsporne/, jak i uzasadniony technicznie oraz ekonomicznie globalny koszt naprawy wymienionego pojazdu (tj. 48.849,19 zł netto - przy czym wykluczono powstanie szkody całkowitej – vide: k. 185). Trzeba tu dodatkowo podkreślić, iż Biegły skorzystał z dwóch programów kalkulacyjnych i - na podstawie uzyskanych wyników - przedstawił właściwą wartość samochodu Powoda sprzed kolizji drogowej, a następnie koszt jego naprawy (ten wynik badań uznano za prawidłowy, bowiem uwzględniono w nim najbardziej prawdopodobną cenę możliwą do uzyskania za pojazd, a nadto należy się zgodzić ze stanowiskiem Biegłego, że miarodajne przy ustalaniu wartości pojazdu nie mogą być ceny pojawiające się np. na portalach aukcyjnych w Internecie, gdyż takowe mają charakter jedynie wstępny/negocjacyjny).

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd orzekł, jak w pkt 1 i 2 sentencji wyroku (zasądzona kwota wyliczona została w następujący sposób: 48.849,19 zł stanowiące niekwestionowany przez Strony koszt netto naprawy pojazdu ustalony w opinii biegłego, jako że pojazd był zarejestrowany jako środek trwały przedsiębiorstwa Powoda - 22.770,44 zł jako wypłacona część odszkodowania = 26.078,75 zł jako kwota należna, przy tym o odsetkach orzeczono przyjmując miesięczny/podstawowy termin dla spełnienia świadczenia odszkodowawczego określony w art. 14 ust. 1 Ustawy z dn. 22 maja 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych (...); w pozostałym dochodzonym zakresie powództwo oddalono).

O kosztach procesu poniesionych przez Strony orzeczono na podstawie art. 100 kpc, który stanowi, że w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. W przedmiotowej sprawie Powód wygrał spór w $\pm 90\%$, zaś łączna wysokość ww. kosztów wyniosła 7.473,00 złotych (przy tym: po stronie powodowej 4.456,00 zł, zaś po stronie pozwanej 3.017,00 zł – a więc do zwrotu dla Powoda pozostawało 3.708,70 zł). Z kolei o wydatkach orzeczono na podstawie art. 113 ust. 1 (wobec Pozwanego – z uwagi na przegranie procesu co do większości roszczenia) oraz ust. 4 (wobec Powoda - z uwagi na ich znikomą wysokość oraz fakt, że ustalenie wysokości należnego odszkodowania wymagało opiniowania biegłego) uksc w zw. z art 83 § 2 uksc.